

ماجرای عشق و عاشقی میدون

حقوق بشر و چرب‌کردن سبیل بشر



پوریا عالمی

● من میدون هستم، میدون دوم، عاشق سوفیا. بابای سوفیا اما عاشق من نیست و سوفیا را به من نمی‌دهد. من چه‌کار کردم؟ اول از همه رفتم گفتم بیا این ۲۰۰ میلیون‌تومن، بگذار روی پول پیش و برو توی فرشته بنت‌هاوس بگیر. بابای سوفیا اول امتناع و بعد امتنان کرد. بعد گفتم بیا این پراید رو هم بفروش جاش برات پرادو بخرم. بابای سوفیا اول امتناع و بعد امتنان کرد. بعد یک بلیت گرفتم گفتم دورترین سفری که رفتی جنوب قزوين بوده بیا برو جزیره قناری. بابای سوفیا اول امتناع و بعد امتنان کرد. بعد رفتم گفتم سوفیا حق ندارد ادامه تحصیل بدهد و باید بنشیند خانه. سوفیا گریه کرد و به باباش گفت اما باباش چیزی نگفت چون سفر بود. بعد گفتم سوفیا حق ندارد هرطور دوست دارد لباس بپوشد و باید کلا بپوشد. سوفیا گریه کرد و به باباش گفت اما باباش چیزی نگفت چون توی پنت‌هاوس نشسته بود و پاش را کرده بود توی حوض. بعد گفتم سوفیا حق ندارد برود سر کار. سوفیا گریه کرد و به باباش گفت اما باباش چیزی نگفت چون سوار پرادو بود و دوپس‌دوپس و دور‌دور می‌کرد. بعد دیدم سوفیا از خانه آمده بیرون و با دوست‌هاش دارد می‌رود میهمانی، من را می‌گوینی، عصبانی شدم و خواباندم زیر گوش سوفیا. سوفیا گفت دستت بشکنه الهی، مگه من یمن هستم؟ چرا می‌زنی؟ گفتم چون می‌تونم. سوفیا گفت مگه عربستانی؟ به بابام می‌گم باهات هم ازدواج نمی‌کنم بی‌شعور. گفتم برو به هرکی دوست داری بگو آخرش هم با خودم ازدواج می‌کنی. سوفیا گریه‌کنان و حقوق‌بشرکنان دوید رفت پیش باباش و گفت من بی‌شعورم و دست بزن دارم. بابای سوفیا جوگیر شد و جلو سوفیا تلفن زد به من که چرا سوفیا را زدی؟ گفتم: استاد گویا دیگر نمی‌خواهی سبیلت را چرب کنم یا کلا می‌خواهی چربش کنم؟ بابای سوفیا گفت من متقاعد شدم. خودم با سوفیا صحبت می‌کنم و تنبیهش می‌کنم دختره کله‌شق را. شما هرفت هم مایل بودید بیایید خواستگاری. پایان.

**نتیجه‌گیری**

همه کشورها در سازمان ملل سهم برابر دارند مگر مثل عربستان که سر چاه نفتش را کرده باشد توی جیب رئیس سازمان ملل.

# شتر روزنامه

www.sharghdaily.ir

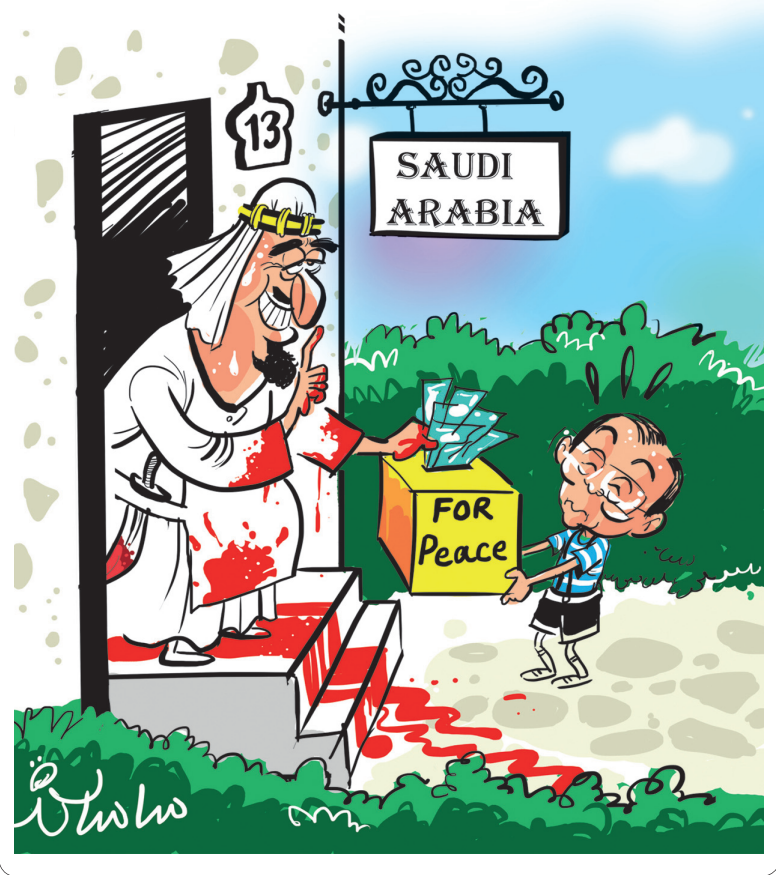
شنبه ۲۲ خرداد ۱۳۹۵ = ۵ رمضان ۱۴۳۷ = ۱۱ ژوئن ۲۰۱۶ = سال سیزدهم = شماره ۲۶۰۴ = ۲۰ صفحه  
اذان ظهر تهران ۱۳:۰۴ • اذان مغرب ۲۰:۴۱ • اذان صبح فردا ۴:۰۲ • طلوع آفتاب ۵:۴۸

روزنامه‌فردا

کارتون خواب

سازان خادم

بان کی مون: برداشتن نام عربستان از دردناک‌ترین تصمیمات بود.



جشنواره حساب های قرض الحسنه پس انداز بانک ملت

# با ۵۵۵ جایزه ویژه



**۱۵۵۶ کیلومترا سکناس ۵۰ هزارریالی**  
**معادل ۵۱۵/۵۱۵/۴۷۱ ریال برای ۱۰۰۰ نفر به تساوی**

- ۱۰۰۰ کمک هزینه خرید منابع دستی هر یک به ارزش ۳۰ میلیون ریال**
- ۵۰۰/۰۰۰ جایزه نقدی هر یک به ارزش ۷۰۰ هزار ریال**
- آغاز دوره قرعه کشی و محاسبه امتیاز ۱/۱/۱۳۹۴**
- مهلت افتتاح حساب یا افزایش موجودی تا ۱۳/۳/۱۳۹۵**
- هر ۵۰۰ هزار ریال در هر روز یک امتیاز**



**بانک ملت**  
bank mellat

www.bankmellat.ir

رودردرو

گفت‌وگو با «اسدالله عسگراولادی»، درباره تعطیلی یکی از معروف‌ترین برندهای ایرانی

## «ارج» موقتا تعطیل شد



می‌کردیم که ای کاش چهار، پنج کارخانه مانند ارج در ایران ایجاد شود که حاج‌آقا برخوردار وقتی فوت کرد افتخارش این بود که ۵۳ کارخانه لوازم خانگی در ایران ایجاد کرده است.

❧ **گفتبید این کارخانه به‌صورت موقت تعطیل شده؛ اما واقعیت این است که این کارخانه سال‌ها بود که دیگر آن تولید قبل را نداشت.** **بازگشایی کارخانه‌ای که نمی‌تواند کار کند چه فایده‌ای دارد؟** شما فکر می‌کنید این فقط مشکل کارخانه ارج بود؟ چون ارج معروف است شما به خبر تعطیلی‌اش حساس هستید. ۴۰ درصد از کارخانه‌های ما به‌دلیل همین موضوع بدیهی و نداشتن نقدیندگی تعطیل شده‌اند. آنهایی هم که کار می‌کنند با ظرفیت ۲۵،۲۰ درصد کار می‌کنند و این یعنی کارخانه عملا تعطیل است، دلییش هم رکود است. دولت در چند سال اخیر هم عزم خودش را گذاشته برای ازبین‌بردن تورم و به همین دلیل نتوانسته رکود را از بین ببرد. از طرف دیگر قرار بود بخشی از بدهی‌های ایران که به کشور وارد می‌شود، به تولید اختصاص پیدا کند؛ اما دولت

پنجال و تلویزیون «ارج»، پای ثابت خانه‌های کودکی بسیاری از ما بود؛ قبل از آنکه برندهای کره‌ای خانه‌هایمان را تسخیر کنند. حالا این کارخانه برای همیشه تعطیل شده است. اگرچه قبل از این «برای همیشه» هم شرايطش چیزی کم از تعطیلی نداشت و در سال‌های اخیر به‌عنوان پارکینگ در عسگراولادی، بازرگان ایرانی و عضو اتاق بازرگانی ایران، درباره این رویداد گفت‌وگو کرده‌ایم.

❧ **خبر تعطیلی کارخانه ارج را شنیده‌اید؟**

بله، اما تعطیلی موقتی است نه دائمی؛ آن‌طور که من شنیده‌ام این کارخانه بدهی‌های معوق داشته و به همین دلیل به‌صورت موقت تعطیل شده است.

❧ **بدهی به کارگران؟**

هم حقوق عقب‌افتاده کارگران و هم بدهی به سیستم بانکی. مطمئن هستم دولت در این زمینه فکری می‌کند که دوباره بازگشایی شود، زیرا این کارخانه یکی از قدیمی‌ترین کارخانه‌های کشور است که از دهه ۵۰ تاکنون فعال بوده، بعلاوه تعداد زیادی کارگر دارد. من قبل و بعد از انقلاب از خط تولید این کارخانه بازدید کرده‌ام. این کارخانه اول وابسته به سرمایه‌داران غربی بود و بعد دولتی شد؛ اما چه قبل و چه بعد از انقلاب تولید بسیار خوبی داشت و کارش ارزشمند بود. در خانه ما قدیمی‌ها هنوز هم پنجال ارج هست. این کارخانه حتی قبل از صنایع «حاج‌آقا برخوردار» شروع به کار کرده بود و ما آن زمان آرزو

پشت جلد

نیازی به یقه‌درانی نیست!



کریم ارغنده‌پور

داستان درگیری نماینده آمل و معاون وزیر کشاورزی در صحن علنی مجلس در روزهای گذشته، پهنه‌ای است تا در حاشیه آن به نکته‌ای اشاره شود. دو طرف درگیر در این قضیه روایت‌های متفاوتی از علت آن رخداد تأسف‌برانگیز بیسان کرده‌اند. معاون وزیر ادعا می‌کند نماینده به دنبال تغییر کاربری بخش وسیعی از اراضی کشاورزی به منظور ایجاد فرودگاه بوده است.

نماینده هم می‌گوید به‌نفع کشاورزان، در حال اعتراض به واردات برنج بوده است. واقعیت ماجرا به‌این‌ترتیب چندان روشن نیست، ولی دواورد با رجوع به نحوه بازتاب خبر در رسانه‌ها و کراهت یقه‌درانی مقام دولتی، به نظر می‌رسد نماینده با وجود قرار از اظهارنظر درباره اصل تقاضای تغییر کاربری، در موجه جلوه‌دادن خود درمجموع موفق تر بوده است. تاکید این یادداشت فارغ از دآوری مستقیم نسبت به این واقعه، تاکید بر آن است که پرهیز از خشونت، ادب کار است.

درواقع شرط لازم برای دولتمردبودن، شکیبایی و سعه‌صدر و واکنش مناسب در عین اصرار بر حقوق عمومی با رعایت جوانب قانونی است و همه اینها البته باید با پرهیز از تمسک به جلوه‌های خشونت ابراز شود. این چارچوب در همه شئون دیگر مدیریت نیز حاکم است. مثال‌های فراوان است.

برای مثال در سیاست خارجی در جدال میان دو سو، اگر یک طرف به جنجال‌آفرینی روی بیاورد، افکار عمومی ضمن واکنش به آن، نسبت به اصل حرف کم‌شنوتر می‌شود و همین، فارغ از اصل دعوا، به رقیب فرصتی طلایی می‌دهد که خود را موجه‌تر جلوه دهد. فکر می‌کنم کاملا روشن است که سخن در اعمال تسامح نسبت به منافع عمومی نیست. سخن، انتخاب شیوه مناسب درباره طرح اختلافات با گفت‌وگو و بحث و حتی جدل در دفاع از حقوق عمومی است. برای این‌کار نیاز به آداب‌دانی هست، ولی به یقه‌درانی نیست!

پیشنهاد

کمپین کتاب‌راه من بده

● شبکه یاری کودکان کار این‌بار در رویکردی متفاوت از دانش‌آموزان درخواست کمک کرده است. این شبکه در کمپینی با عنوان «کتابت را به من بده» در روزهای پایانی سال تحصیلی از آتان درخواست کرده است کتاب‌های درسی خود را در اختیار کمپین خواسته شده که به‌عنوان نشانه‌ای از مسئولیت‌پذیری اجتماعی به این درخواست توجه و به شبکه یاری کودکان کار کمک کنند. هرساله بیش از ۱۵۰ میلیون نسخه کتاب درسی تولید می‌شود و هر دانش‌آموز حداقل ۱۸ هزار تومان برای خرید کتاب‌های درسی خرج می‌کند.

## انتشار عکس‌های غیر اخلاقی نه غیر قانونی

بنابراین کاربران شبکه‌های مجازی و نرم‌افزارهای اطلاع‌رسانی هم باید از انتشار چنین مواردی خودداری کنند. انتشار چنین عکس‌هایی فقط زمانی مجاز است که موجب تحریک و تأثیر مثبت در جامعه شده و در این صورت نیز، انتشار آن باید محدود باشد. به‌عنوان نمونه در واقعه زلزله، انتشار محدود و همراه با ملاحظه برخی از این دست عکس‌ها که بتواند موجب تحریک جامعه نسبت به کمک به مناطق زلزله‌زده شود، می‌تواند درست باشد اما به‌جز چنین موارد استثنایی‌ای، انتشار تصویر پیکر می‌رکد، در هر حالتی زشت و مذموم است.

❧ **فکر می‌کنید انگیزه انتشار چنین عکس‌هایی چیست؟** هر انگیزه‌ای که در کار باشد، مسئله اینجاست که انتشار عکس جنازه یک متوفی، اثر منبتی که بر جامعه نمی‌گذارد هیچ، بلکه موجب نگرانی و ناراحتی بیوده مردم هم می‌شود. متأسفانه در فضای مجازی، کاربرها با استفاده از نرم‌افزارهایی که در اختیار دارند، گاهی چنین قوانین ساده‌ای را رعایت نمی‌کنند. این در حالی است که در ایران به دلیل محدودیت‌های متعددی که در رسانه‌های رسمی وجود دارد، میزان مراجعه عموم مردم به فضای مجازی و چنین نرم‌افزارهایی برای کسب خبر بالاست و رعایت‌نکردن موارد اخلاقی در چنین فضاهایی باعث می‌شود که جریان گردش اطلاعات از حیث اخلاقی با مشکل مواجه شود.

هم‌زمان با خبر درگذشت حبیب محبیان، عکس‌های پیکر بی‌جان او شبکه‌های اجتماعی را پر کرد. همان‌طور که چند روز پیش تصویرهایی از عباس کیارستمی در بیمارستان منتشر شد، از کامپیوز نوروزی، حقوق‌دان و آشنا به مسائل رسانه پرسیده‌ایم که آیا انتشار چنین عکس‌هایی براساس حقوق رسانه‌ها، عملی نادرست محسوب می‌شود یا خیر.

❧ **شبکه‌های مجازی پر از عکس‌های پیکر بی‌جان حبیب شده است همین‌طور عکس‌هایی از عباس کیارستمی.** **از دریچه علم رسانه این کار منع قانونی یا حقوقی ندارد؟**

در حوزه اخلاق فتووزورنالیسم، باید این نکته را در نظر داشت که به‌رحال قضای مجازی و نرم‌افزارهای اطلاع‌رسانی توسط افرادی که به صورت حرفه‌ای با رسانه کار می‌کنند، فعالیت نمی‌کنند اما وجهه خبررسانی دارند و به همین دلیل اخلاقی که بر گردش اطلاعات در رسانه‌ها حاکم است باید بر این حوزه هم حاکم باشد.

❧ **اخلاق در این موارد چه می‌گوید؟**

در حوزه عکاسی خبری یکی از معیارهای مهم فعالیت، این است که باید از انتشار عکس‌هایی که موجب اشمئزاز و جریحه‌دارشدن احساسات عمومی می‌شود، جلوگیری شود. به‌عنوان مثال، انتشار عکس پیکر متوفی یا صورت او و همچنین عکس بدن‌های مثله‌شده از حیث اخلاقی مردود و مذموم است و

گزارش

## شغل‌هایی که طرفدار ندارند

مطبوعات چاپی سیر نزولی یافته است اما هر سال بر تعداد شاغلان در رسانه‌های مجازی افزوده شده است. به‌طوری‌که در ابتدای سال ۲۰۰۰ تعداد شاغلان در رسانه‌های مجازی به ۱۱۲ هزار نفر رسید. در همین سال در مطبوعات چاپی ۴۲۴ هزار نفر مشغول به کار بودند که در یک دهه افتی بیش از ۲۰ هزار نفر را تجربه کرده است.



اما در زمینه دیگر تولیدات فرهنگی چه اتفاقی در طول این سال‌ها رخ داده است. یکی دیگر از انواع تولیدات فرهنگی که همیشه از به‌سرآمدن عمرش صحبت می‌کنیم، کتاب است. در ابتدای دهه ۹۰ میلادی تعداد شاغلان در عرصه کتاب و انتشارات در آمریکا ۸۵هزار و ۸۰۰ نفر بوده است. کتاب نیز در طول این سال‌ها یک افت را تجربه کرده و در طول ۲۵ سال بیش از ۲۰ هزار شاغل را از دست داده و در سال ۲۰۱۶ تعداد شاغلان آن به ۶۱ هزار نفر رسیده است. با وجود این، نسبت تغییرات این حوزه در مقایسه با روزنامه و اینترنت شیب بسیار ملایمی را طی می‌کند. علاوه بر این تعداد شاغلان تولیدات تصویری نیز روزبه‌روز در حال افزایش است. تعداد شاغلان این بخش حتی از تعداد شاغلان در روزنامه‌ها و خبرگزاری‌های مجازی جلو زده است. در مارس ۲۰۱۶ بیش از ۲۳۹ هزار نفر در آمریکا در حوزه ساخت محصولات تصویری فعالیت می‌کرده‌اند.

آیا انتشار روزنامه کاغذی رو به مرگ است؟ این سؤالی است که هزارچندی با ظهور رسانه‌های مجازی و اخیرا با استفاده گسترده از پیام‌رسان‌های موبایلی، بر سر زبان‌ها افتاده‌است. وزارت کار ایالات متحده آمریکا اخیرا آماری منتشر کرده که نشان می‌دهد شاغلان عرصه روزنامه‌نگاری هر روز کمتر می‌شوند و برعکس هر سال بر تعداد افرادی که برای انتشار اخبار از رسانه‌های مجازی استفاده می‌کنند، افزوده می‌شود. به گزارش «بیزینس اینسایدر»، از اکتبر سال گذشته تاکنون تعداد افرادی که به استخدام رسانه‌های مجازی درآمده‌اند، از آنهایی که در روزنامه‌های سنتی استخدام می‌شوند، بیشتر است. این روند در سال ۲۰۱۶ نیز ادامه پیدا کرده است. به‌طوری‌که براساس آمار در مارس امسال ۱۹۷هزار و ۸۰۰ نفر در آمریکا، در رسانه‌های مجازی مشغول فعالیت بوده‌اند. این در حالی است که این عدد برای شاغلان مطبوعات سنتی ۱۸۴هزار و ۸۰۰ نفر است. برای اینکه متوجه افت آمار شاغلان مطبوعات سنتی شویم، لازم به یادآوری است که در ابتدای دهه ۹۰ میلادی ۴۴۵ هزار نفر در آمریکا در روزنامه‌ها و سایر مطبوعات چاپی در حال کار بودند. در همین زمان، تعداد شاغلان در عرصه خبررسانی دیجیتالی و مجازی ۲۸هزار و ۸۰۰ نفر بوده است. از این دهه به بعد اشتغال در